

CHỈ CÓ MẸ VÀ CHỈ CÓ MẸ MÀ THÔI

... Chỉ có mẹ ruột mới dám chết cho con mình chứ không một người đàn bà nào dám chết thay cho con của người khác...

Có những ông chồng cái gì cũng đùn cho vợ làm, cái gì cũng để vợ lo, còn mình cứ ỳ ra đó không làm gì cả, mà chỉ chờ ngày Mother's Day hằng năm của người Mỹ, vội vã ra chợ mua một bó hoa và tấm thiệp về tặng vợ để chứng tỏ tình yêu của mình đối với nàng. Có những người con hay nói, “Mom, I love you”, nhưng Mom, hằng ngày phải làm việc theo kiểu “Đầu tắt mặt tối”, hay “Đầu bù tóc rối” mà con không hề bận tâm. Ngoài giờ học hay đi làm, con chỉ lo vui chơi, riêng Mom cực nhọc muốn “Chết Mom của Mom” luôn, mà con không biết. Có những người con chỉ chờ ngày Mother's Day hằng năm, mua một bó hoa hay tấm thiệp có in sẵn vài câu tiếng Anh từ tiền của Mom, và cứ nói như cái máy, “I love you, Mom” là xong, chờ năm sau nói tiếp hay viết tiếp.

Xin thú thật, tôi không có thói quen mua bông hoa hay thiệp để tặng vợ vào ngày nêu trên, nhưng hằng ngày tôi luôn tiếp Nhà Tôi một tay cho bất kỳ công việc lớn hay nhỏ và luôn chú ý đến việc săn sóc nhau. Ngày lễ dành cho các Bà Mẹ, bài viết này là món quà tôi dành để trân trọng tặng Nhà Tôi, hầu nói lên sự cảm ơn của tôi đối với nàng, và cũng để các bà mẹ Việt Nam đọc cho vui hay cho “đời bớt khổ”.

Tại Hoa Kỳ, hằng năm vào Chúa Nhật thứ nhì của Tháng 5, người bản xứ chọn làm ngày đặc biệt dành cho mẹ, gọi là Mother's Day. Người Việt Nam tại hải ngoại chỉ mới chú ý ngày này về mặt hình thức sau ngày 30/4/75. Đối với một số người con có hiếu phía người Việt, trọn năm, ngày nào cũng đều đặc biệt dành cho Mẹ hết cả. Tôi tin người Việt Nam nào cũng đều biết đến ý tình của nhạc phẩm Lòng Mẹ do nhạc sĩ Y Vân sáng tác. Những câu độc đáo và ý nghĩa như:

*“Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào.
Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào.
Lời ru êm ái như đồng lúa chiều rì rào.
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng mẹ yêu.”*

Nếu có bà mẹ nào vừa sanh con ra, bị người khác áp bức phải chia lìa tình mẫu tử, hoặc những bà mẹ không bình thường, quyết định vứt bỏ con mình, không tính; chứ không

một bà mẹ nào muốn lìa xa con mình vĩnh viễn. Hầu hết các bà mẹ trên thế giới, nhất là bà mẹ Việt Nam đều có thể chết thay cho con mình một cách không cần đắn đo suy nghĩ. Ngay cả các loài vật cũng thương con. Bằng chứng, hổ không ăn thịt con. Riêng hình ảnh con gà mái túc con là gần gũi với loài người nhất.

Trong xã hội, tôi thấy không ít người mơ hồ về tình mẫu tử thiêng liêng, nên cứ tưởng, một người đàn bà nào khác có thể thương mình hơn mẹ ruột mình, nên mới xảy ra tình trạng người con quay lưng với mẹ. Tôi có thể nói mà không sợ sai, chỉ có mẹ ruột mới dám chết cho con mình, chứ không một người đàn bà nào dám chết thay cho con người khác dù họ cũng có lòng thương người. Loài vật có hình ảnh con gà mái hiền hòa, xoè đôi cánh nhỏ bé để che chở cho đàn gà con trước móng vuốt điều hâu. Gà mẹ sẵn sàng sống chết với kẻ địch hung tợn để bảo vệ sự sống cho con mình là một hình ảnh chứng minh hùng hồn nhất về tình mẹ thương con của loài vật. Loài vật mà còn sống chết với con mình như thế, loài người chắc chắn phải trội hơn nhiều. Thiết nghĩ, tôi không cần phải liệt kê một trường hợp nào về phía người Việt Nam bởi ai cũng biết nhiều câu chuyện sống động khác nhau về, “*Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình*”.

Mẹ mừng đến trào nước mắt khi con chào đời. Mẹ lo đến khóc khi ngày đầu con vào trường. Mẹ khóc khi con trai nhập ngũ vào quân đội. Mẹ khóc khi con gái về nhà chồng, và khi con trai có vợ đòi ra riêng. Mẹ buồn khổ khi hay tin con mình dang dở tình yêu. Mẹ đau lòng khi con bị chồng phụ bạc hay vợ quay lưng. Mẹ thương con, không muốn xa con, nhưng vì tương lai của con nên đành phải gửi con đi vượt biển tìm tự do cho một tương lai chói lọi sau này. Mẹ cắn răng nuốt vào lòng điều sỉ nhục từ nàng dâu hỗn hào để duy trì hạnh phúc cho con trai. Mẹ nhẫn nhịn thằng rể thiếu lễ độ để hạnh phúc con gái mình tồn tại. Mẹ nuốt những u uất vào lòng để các con không biết cha chúng nó phản bội mình, hầu con cái an tâm học hành đỗ đạt. Mẹ chịu khổ để nhịn cho con ăn và nhường cho con mặc. (Vì sự giới hạn của bài viết, tôi không thể liệt kê hết về tình cảm bao la của mẹ dành cho con cái. Xin quý độc giả vui lòng suy nghĩ tiếp giùm người viết.)

Không phải vô lý mà người xưa có những lời nói trở thành tục ngữ hay ca dao, “*Mẹ nuôi con như biển Hồ lai láng, con nuôi mẹ, tính tháng tính ngày.*” Có những câu khác rất thực tế ngoài đời, “*Một bà mẹ nuôi nổi mười đứa con, nhưng mười người con không nuôi nổi một bà mẹ.*”

Có những bà mẹ chồng hay mẹ vợ thuộc thành phần có tánh tình khó khăn, nên không muốn sống chung với con cái đã lập gia đình, không nói làm chi. Những người con trai hoặc con gái sống trong nhà cao, cửa rộng với chồng con, hay vợ con mà không có được cái phòng hay cái giường cho mẹ mình trong căn nhà to lớn, hay biệt thự sang trọng của mình, còn gì phũ phàng hơn? Tại hải ngoại này, không thiếu cảnh, “*Mẹ già hết gạo treo niêu, mà anh khăn đờ khăn điều vắt vai.*” (CD)

Hình ảnh người con ung dung sống trong nhung lụa với vợ con hay chồng con của mình, để mặc cho cha mẹ sống trong túng quẫn, cô đơn, cả năm không thăm viếng được một

lần, không thiếu trong xã hội ngày nay. Nhiều trường hợp cho thấy có những người từng xem thường cha mẹ, nhưng sau khi cha mẹ qua đời, mới thi nhau xây mồ cho thật lớn để báo hiếu theo kiểu, “*Sống nhà lá, chết nhà lâu.*” Đúng là, “*Mẹ già ở chôn lều tranh. Đói no chẳng biết, rách lành không hay.*” (CD)

Ai được cơ hội phụng dưỡng cha mẹ, nhất là người mẹ, đối với tôi là một đại phước. Bỏ phận làm con phải tuyệt đối cư xử với mẹ mình giống như câu ca dao, “*Mẹ già đầu bạc như tơ. Lưng đau con đỡ, mắt lờ con nuôi.*” Anh nào, chị nào thấy chồng mình hay vợ mình vì muốn chiều ý mình bằng cách đẩy cha mẹ ra ở riêng cho nhà cửa không còn mùi dầu cù là, mùi dầu xanh, mùi của thuốc dán “salonpas”, hoặc không còn nghe tiếng ngáy lớn, hay tiếng ho hen, v.v. Các bạn nên chuẩn bị tinh thần, khi các bạn chẳng may đau yếu hay trở nên tàn phế, các bạn cũng sẽ lãnh hậu quả tương tự. Tôi dám bảo đảm điều đó bởi “*Quả báo nhãn tiền*”.

Có những người con không ý thức là nhờ ai mà họ học hành đỗ đạt để ngày nay có địa vị quan trọng trong xã hội với đời sống vật chất hơn người. Đại đa số bạn trẻ được thành công là nhờ công ơn cha mẹ, nhất là người mẹ. Tiếc thay, trong xã hội không thiếu những người con có thái độ khinh thường cha mẹ. Có người không dám giới thiệu cha mẹ mình với bạn hay người khác bởi vì cha mẹ người ta sang trọng, còn cha mẹ mình quê mùa, thất học nếu để người ta biết sẽ mất mặt. Loại con này nếu ai dám làm bạn hay chọn làm người phối ngẫu, quả thật là một cuộc phiêu lưu tình cảm. Cha mẹ của họ mà họ còn không dám nhìn nhận, còn mình sẽ ra sao nếu chẳng may sa cơ thất thế? Thánh Kinh Cựu Ước khuyên cáo phận làm con như sau, “*Chớ khinh bỉ mẹ con khi người trở nên già yếu*” (Châm-Ngôn 23: 22b).

Có nhiều trường hợp, con cái không vâng lời mẹ, tin tưởng người yêu rồi bụng mang dạ chửa và tàn tệ hơn khi tác giả bào thai “*Xa chạy cao bay*”. Trước hoàn cảnh này, mẹ là người lãnh đủ những cay đắng, tủ nhục đến từ chồng, từ gia đình nội ngoại hai bên và xã hội. Chỉ có mẹ và chỉ có mẹ mới chịu đựng nổi những khó khăn này mà thôi. Bạn trẻ nào dù không phải là Cơ Đốc Nhân, nếu muốn nên người, các bạn cũng nên nhớ nằm lòng lời khuyên cáo của Thánh Kinh, “*Hỡi con, hãy giữ lời răn bảo của cha, chớ lìa bỏ các phép tắc của mẹ con*” (Châm-Ngôn 6: 20).

Tại hải ngoại, nhiều bà mẹ hay bà chị trong một số gia đình Việt Nam đã tình nguyện “*mù chữ*” để con mình hay em mình trở thành người khoa bảng, học rộng hiểu cao. Có người may mắn được con hay em trân quý công lao của họ, nhưng có người bạc phước nên bị lãng quên vì cái tội “*mù chữ*”.

Nhắc đến tấm lòng người mẹ, tôi không thể quên “*Khúc Xương Sườn*” của tôi. Tình thương của Nhà Tôi dành cho con cái, vô bờ bến. Nàng làm việc siêng năng, cực nhọc và luôn “*hà tiện*” cho nàng, nhưng rộng rãi với chồng con và cư xử hết lòng với ông bà, cha mẹ, anh chị em, họ hàng hai bên, và bằng hữu. Trong đời sống hằng ngày, nàng thường sử dụng các đồ vật thuộc loại “*second hand*” từ chồng con. Nàng không màng đến các

loại nữ trang đắt giá hay phải có sự trang sức diêm dúa để hơn người. Nàng chỉ có “khuyết điểm” là không giỏi nói yêu thương, hoặc ra vẻ yêu thương người khác bằng những lời hoa mỹ. Đề cập đến điều này, tôi có thể bị mang tiếng là ca ngợi vợ, nhưng tôi không ngại. Thà tôi bị mang tiếng là người thích khen vợ, hơn là trở thành “thằng chồng” bất nghĩa, chuyên nói xấu vợ mình. Đối với tôi, ông nào thuộc thành phần “văn người, vợ mình”, tôi mới phục.

Kết luận

Lòng mẹ thật sự bao la như Biển Thái Bình. Chỉ có loại “mẹ mìn” mới cư xử xấu với con mình, chứ không bà mẹ hiền nào lại có thể ruồng bỏ con cái và có hành động “ruột bỏ ra, da bỏ vào”. Chỉ có những đứa con bất hiếu mới cư xử tệ bạc với mẹ mình. Đừng ai vì quá tin tưởng hay mơ hồ về tâm địa của chồng hay vợ mà ruồng bỏ mẹ mình. Đừng vì quá đơn giản trong suy nghĩ, mà vô tình biến mẹ mình thành một thứ nô lệ không lương, hoặc “Mụ già” mang tiếng là ăn nhờ ở đậu để được hưởng chút “Canh thừa cá cặn”. Đừng bao giờ nói yêu mẹ bằng cái miệng, mà hãy để tâm chăm sóc mẹ mình hay mẹ của người phối ngẫu một cách hết lòng. Đừng vì quá u mê đến nỗi không thấy những hành động, lời nói ngon ngọt theo kiểu giả dối của người phối ngẫu đối với mẹ mình. Hãy coi chừng về tình trạng khi có sự hiện diện của mình mọi chuyện đều tốt đẹp, nhưng khi khuất mắt mình, bao nhiêu ê chề mẹ phải cắn răng cam chịu vì hạnh phúc của mình. Đừng ai ngu xuẩn để có thái độ thiếu tôn trọng mẹ của mình. Mình không biết tôn trọng mẹ mình, đừng hòng người phối ngẫu trọng mẹ của chúng ta.

Huỳnh Quốc Bình

Mother's Day 2022

E-mail: huynhquocbinh@yahoo.com

Nguồn: <https://huynhquocbinh.net/2022/05/06/chi-co-me-va-chi-co-me-ma-thoi-2>

Nguồn: Internet eMail by **bkt sưu tầm** chuyển